

1. vstup: 1. nahrávka 17:25-17:33: – „Já jsem... dětství jsem měl docela... já mám ten život celej veselej, jo, dělám si ho veselej, abych se z toho ne to-..“

Bára: Takhle popsal a shrnul celý svůj život Josef Vomáčka. Člověk, který prožil poválečné Československo, Pražské jaro v roce 1968 a sametovou revoluci. Vyrůstal v Litvínově, kam dostal umístěnku jeho tatínek. V dětství si užíval, jak jen to šlo. Rád si hrál se svými kamarády, u kterých neřešil, kdo je jaké národnosti.

2. vstup: 1. nahrávka 19:32-19:43 – „Tam jako vznikla taková legrace, že jsme tam žili do té doby s Němci, dokud je ještě nevyháněli“

Niki: Po válce byla z Československa postupně odsunuta většina Němců. Zůstali tu jen ti, kteří zastávali důležitou pracovní sílu. Týkalo se to i průmyslového severozápadu Čech, kde Josef vyrůstal. Odsun Němců byl tragickou událostí, což dokazují i jeho kruté vzpomínky.

3. vstup: 1. nahrávka 24:43-25:09 „Byly tam ty doly, kde jsme se koupali. Pár kilometrů tam byl hřbitov, kde jsme si kluci a holky hráli, to bylo bezvadní... Pak jsme také nacházeli mrtvé lidi, protože celá řada rodin německých nepřijímali, že musí odejít, tak spáchali sebevraždu.“

Káťa: V roce 1951 se rodina Josefa přesunula do Prahy. Mezi jeho spolužáky na gymnáziu patřili i známé osobnosti, například Ivana Trumlová.

4. vstup: 1. nahrávka - 1:20:18-1:20:40: „Měli jsme zajímavý spolužáky, např. Ivanu Trumlovou. Pořád na ni mám číslo.“

Honza: V 18 letech byl na povinné vojně, kde měl s jeho 180ti centimetry problém vejít se do tanků a tak ho poslali do opravny, kde vojenské stroje opravoval.

5. vstup: 2. nahrávka 12:05-12:35: „Já jsem na vojně byl u tankistů...“

Bára: Což pro pana Vomáčku bylo, jak on sám popsal, nejnudnější období .
Před vojnou ještě stihl dělat osvětlovače ve filmovém studiu Barrandov a po vojně začal pracovat jako režisér vysílání v Československém rozhlase.

6. vstup: 2. nahrávka 0:50-1:05: „nastoupil 66, 67, 68, 69, když mě tam zavolali, zajímavé na tom je, že jsme ještě hráli z desek, některou hudbu.“

Honza: Z takzvaných trvalek o kterých nás pan Vomáčka řádně poučil. Josef Vomáčka byl za normalizace z rozhlasu vyhozen, ale vrátil se do něj po sametové revoluci. Už od mala miloval filmy, což už jaksí předznamenalo jeho budoucí kariéru filmového kritika.

Niki: Josef Vomáčka za svůj život prožil hodně zajímavých a nevídaných událostí. Rádi bychom zakončili jeho vyprávění vzpomínkou na film Anna Karenina, který byl úplně prvním filmem, který kdy viděl.

7. vstup: 1. nahrávka 30:10- 30:16: „Já si z toho filmu, to mi bylo asi pět let, v roce 50, tak já si z toho pamatuju, jak se z té lokomotivy válí ta pára, jak brzdí a tam je napsáno the end.. smích“